

Média a politika se spolu stávají ve veřejném prostoru. Zatímco se ho ale politika snaží utvářet a dobýt, média by měla plnit kontrolní funkci a jeho nezávislost hájit. Ve veřejném prostoru by se tak měla odehrávat racionální diskurz, na základě kterého si občané vytvářejí svůj názor, který je posléze podnětem pro politiku. Mezi demokracií jako formou vlády a existencí nezávislého veřejného prostoru tedy existuje úzká souvislost. Pro politologii je důležité zkoumat nejen proces utváření politického rozhodování a vlivu, ale také to, jak je sdělení směrem k veřejnosti determinováno médii, která získávají stále svébytnější roli než jen prostředníka mezi státem a občany. V moderních společnostech jsou média hlavním zdrojem informování o politice a mají moc utvářet obraz jednotlivých politiků i politických stran v očích veřejnosti, která nakonec prostřednictvím voleb rozhoduje o jejich osudu. Proto se politika snaží stále více zasahovat do médií. A média, vědoma si své moci, využívají svých prostředků k tomu, aby si přizpůsobila politiku k obrazu svému. Stále astji se při tom idí svou vlastní politikou. Kvůli rostoucí dominanci médií ve veřejném prostoru hovoří odborníci o tak zvané mediokracii.